

Erden Ender Güner

- şiirler -

Yayın Tarihi:

30.06.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Erden Ender Güner

Eserleri:

Adalet Peşinde

Dağdaki çoban, sürüsünün peşinde
Denizde balık, küçüğünün peşinde
Genç delikanlı, öpücüğün peşinde
Ben de hakkımı almanın peşindeyim.

Hak verilmez alınır, elbet bu böyle
Haklı olsan da kimse vermiyor elle
Kanun var, hâkimim, son sözü sen söyle
Ben de geçinip gitmenin peşindeyim.

Ne yapsam, Allah beni böyle yaratmış
Mayamın içine çok adalet katmış
Adalet içimdeki vahşi bir atmış
Ben de evcilleştirmenin peşindeyim.

Erden Ender Güner

Ah İstanbul

Sen eski İstanbul değilsin İstanbul.
O İstanbul çok daha güzeldi.
Sokaklarında at arabalarının sesleri,
Kaldırımlarında büyük şairlerin izleri,
Güzel kızlar gülüşerek gezerdi.

Sen eski İstanbul değilsin İstanbul.
Gözlerimi kapattım, bak neler duyuyorum;
Parkta bir genç kız, ağlamakta
Sinirli bir sürücü, bağırmakta
Egzoz kokusundan sarhoş oluyorum.

Sen eski İstanbul değilsin İstanbul.
O İstanbul'da bu kibir yoktu.
Seni dinlememe bile izin vermiyorsun.
Ne bu acelen, öfken, bu kuşkun,
Anlat bana, seni kim bu hale soktu.

Sen eski İstanbul değilsin İstanbul.
O İstanbul'da bir şey vardı;
Zarafet mi desem, büyü mü desem.
Okusam, anlasam, ezberlesem,
O benim hayalimdeki yardı.

Sen eski İstanbul değilsin İstanbul.
Boğazına kravat üstüne kravat takıldı,
Sanma ki kravatla medeni olunurmuş.
Medeniyet dediğin ürkek bir kuş,
Beton kulelerinin altında yuvası kaldı.

Sen eski İstanbul değilsin İstanbul.
Denizde damla, sende insan;
Kimini adam ettin, kimini harcadın.
Maalesef sen benim dersimden kaldın;
Keşke, silkinip tekrar kendine gelsen

Erden Ender Güner

Anahtar

Öyle bir çilingir ki yaptığı bir anahtar,
Bu dünyadaki kilitlerin hepsini açar.

Erden Ender Güner

Arayış

Düşüncelerim kafamda karmakarışık
Kalbim onları içine çeken anafor
Nerde hep bana yol gösteren o saf ışık
Belirse artık, yoksa iş işten geçiyor

Durgun suda aksi görünmez bir adamım
İçimde beni yiyip bitiren bir kurt var
Ne zaman içime yerleşti, anlamadım
Belki Ben'le yaşıt, belki daha ihtiyar

Belki yapılmış bir büyü etkisindeyim
Nereye baksam hep aynı yüzü görürüm
Bildim, sanki bir şeyin arifesindeyim
Birine hayat vermek için, ben çürürüm

Bir savaştayım kendimle, harabe içim
Ruhum bıkkın bedenimden, dışıma kaçır
Etten, kemikten arındım; yoksa cin miyim?
Bedenim mahzun, bundan böyle ruhsuz yaşar.

Erden Ender Güner

Baharın İlk Işıkları

Bahar mevsiminden müjde veriyor,
Cıvılcıvıl öten kuşların sesi.
Dışarı çıkmanın vaktidir diyor,
Ocak başına sinen külkedisi.

Gafil sanırdım bahar perisini.
Sıyırınca hafif elbisesini,
Seyrettim gün hazinesi tenini;
Hem kölesi oldum, hem efendisi.

Mahmuz vurulan ak yeledi bir at
Gibi imana geliyor tabiat.
Uçup gidiyor göklere son sürat,
Kim bilir nerede malikânesi!

Erden Ender Güner

Başıboşluk

Günleri öldürdük koyduk terkise,
Sürdük atımızı doğacak güne.
Ha bugün, ha yarın diye vesvese,
Neyine aldandık, bilmem, neyine;
Aldı bizi, koydu altın kafese.

Amanın aman, etraf mahşer yeri.
Kimi tatlı uykusundadır, uyur,
Kiminin yaptığından yok haberi.
Kimi diz boyunca suda boğulur,
Kimi gider, ne ileri, ne geri.

Bilmiyorum ne olacak halimiz,
Her günümüz bir öncekinden beter.
Ayağımız, başımız, ellerimiz,
Hepsi de birbirlerinden bîhaber
Kuru yaprak gibi büzülmekteyiz.

Erden Ender Güner

Benim Meselem

Ne tende bu can kalır
Ne arkamdan hep matem
İsmim suya yazılır
Okunsun, tüm meselem

Varsın olmasın pulum
Ben, tek, Allah'a kulum
Yokluk olmasın sonum
O gün gelip ölürsem

Erden Ender Güner

Bıyığım

Bıyığım kaytandır, yaya benzer
Avını vurmaya hazır, hemen
Gerilir, gülüşümle beraber
Bekler ki gelsin, o titrek ceylan

Yazılır, silinir, bazen sehven
Budandır ağaçlar gibi, kerhen
Sahilde fenerimdir, o yokken
Bakarım var mı, bir gelen giden

Erden Ender Güner

Bir Rica

Kaşlarınızı çatmayın
İnsan olduğuma sayın
Sizlere kırıldığımda
Ya da sizi kıldığımda

Sakin ola aman sakın
Beni kendime bırakın
Yazmaya başladığımda
Ve uykuya daldığımda

Erden Ender Güner

Diriliş-1

Parsel parsel oldu satıldı dünya
Buna dur diyecek civan nerdesin?
Ulu bir çınardık, bitti mi rüya
Tekrar diriltecek Osman nerdesin?

Bir büyük makam ki, o şimdi boştur
İslam ümmetinin ilacı budur
Haçlı denen İblis bundan kudurur
Dağları deldiren destan nerdesin?

Nerde mazlum varsa yanında durduk
Allah rızası için kılıç vurduk
Bu inanç olmasa tuz buz olurduk
Zalimi titreten ferman nerdesin?

Kimseden korkmayız, Türkoğlu Türk'üz
Yıkılsak da kalkar tekrar yürürüz
Kulaklarda ezan, ellerde kopuz
Kalbi vatan diye atan nerdesin?

Etrafın sarılmış, her yerde duman
Feryat figan dolmuş, ağlar asuman
Diril ülkem diril, sendedir aman
Topraktan fişkırان fidan nerdesin

Erden Ender Güner

Diriliş-Kayseri Őehitlerine

Ülkem, güzel ÷lkem ayađa kalk Şimdi, silkin
Bayrak ne demek, vatan ne demek, âlem görsün
Milletimin diriliři olsun bu kara gün
Kalleřler leř olacak, analar üz÷lmesin

Erden Ender Güner

Gaflet Uykusu

Ulu bir ağacın dalındaki yuvadayım
Her rüzgâr esişinde başlarım sallanmaya
Uykunun ölüme en yakın noktasındayım
Öyle dalmışım ki mecalim yok uyanmaya

Yuvarlanıp dururum bir günden ötekine
Unuttum nasıl geldi geçti bu otuz sene
Bilmeden kanmışım dünyanın cazibesine
Keşke imkân olsaydı yeniden başlamaya

-Ve 11 sene sonra

Yaş oldu kırk bir, uyandım ki etraf perişan
Bir ben miyim bu düşü gerçek gibi yaşayan
Gördüm ki bu rüyanın azı kâr, çoğu ziyan
Artık biriktirmeli, yönümüz yaşlanmaya

Erden Ender Güner

Heybenin Yüğü

Nereye Allah'ım, nereye bu gidiş
Sökülmüş heybem, tutmuyor artık dikiş
Bir heybe ki kefen bezinden biçilmiş
Benden önce burdan kimler gelmiş geçmiş

Bu heybenin yüğü; ilim, sanat, fikir
Bir yere boşaltmadan geçilmez nehir
Şairlik desen ancak elimdeki kir
Nereye gitsem benimle beraberdir

Erden Ender Güner

Hocalının Sesi

Düşmanın bile olsa, yalnız bir kez ölmeli
Sen kaç kez öldürüldün, söyle bana Hocalı
İnsan öldüğü zaman, artık her şey bitmeli
Öyle uzun öldün ki, kana kana Hocalı

Hocalıyım, kırmızı karlar yağdı üstüme
Kaçmaya başladı, ellerim, dilim, kollarım
Ölümün ta kendisiydi, bu yağın üstüme
Kim bilir, kaç parçaya ayrıldı azalarım?

Ermeni ve Rus çoktan hazırlamış çarmıhı
Anama, kızıma, yaşlıma yolculuk varmış
Kundaktaki bebeğimin de çokmuş günahı
Yol oldu organlarım, düşmana, karış karış

İnsanlık tarihinde yoktur böyle bir zulüm
Bedenimi soydular, soysuzlar, dilim dilim
Diri diri kesildi, elim, ayağım, kolum
Toprağa varmadan ayrıldı, etim, kemiğim

Ben Hocalıyım; başım, gözüm, dişim yok benim
Böyle yığın yapıldım; toplandım bir meydana
Düğüne gider gibi bir gidişim yok benim
Gönlüm toprak isterken, bahtım ateşten yana

Yaram iyileşmedi, depresir zaman zaman
Neler çektim ben neler? Ey insan, anlasana
Doğmamış bebeğim bile çalındı karnımdan
N'olur geri dönsün, giden her kim varsa bana

Erden Ender Güner

İlham

Yazmak için çırpınırım
Bazen ketumdur geceler
İlhamıma yalvarırım
Ne olur bana bir eser

Kahve fincanı yerinde
Elim kalemde, defterde
Karım devadır her derde
İlham, yeter artık, ses ver

Erden Ender Güner

İnsanın Karadenizlisi

İnsanlar var;
Kemençenin oynak telinde;
Başında yazması,
Dilinde ateş gibi sevdası.

İnsanlar var;
Soğuk denizlerin köpükleri arasında,
Fındık kabuğunun içinde.
Elinde oltası,
İçinde ekmek kavgası.

Ve yine insanlar var;
Her yaptıkları, yaşadıkları,
Bir Temel fıkrası.

Erden Ender Güner

Kadir Ođlu Kadir

Adım, Kadir ođlu Kadir.
Benim gibisi çok nadir.
Zevk ve keyif adamıyım;
Bence bu her Őeye kâdir.

İki kolumda da saat,
Karizma bu, değil inat.
Lüks bir evde otururum,
Yanımda taze bir avrat.

Yaptığım iş, serbest meslek,
Don lastiđi gibi esnek.
Başka işlerden anlamam;
Kolay değil, bu yetenek.

Babadan kalan tarlayı,
Yedim bitirdim parayı.
Bu işe çok kızdı dayım,
Dedi: "Ayı oğlu ayı".

Hovarda, çapkındır gönlüm,
Böyle geldi geçti ömrüm.
Vazgeçemem bu huyumdan,
Başıma gelmeden ölüm.

Yemek benim göbek adım.
Açsa karnım olmaz tadım.
Peynir helvası uğruna,
Ne yolları arşınladım.

Erden Ender Güner

Kar Yağıyor

Papatya falına bakıyor
Milyonlarca melek hep birden
Ve o yapraklar şimdi gökten
Kar olmuş üstüme yağıyor

Ve de bulutları biçiyor
Makas elinde bir bahçıvan
Oturup dinlenirken bazen
Gülerek kendinden geçiyor

Ruhum kanatlanıp uçuyor
Sıcak, sımsıcak yuvasından
Puslu camların arkasından
Düşler bile başka oluyor

Erden Ender Güner

Karlar Kraliçesi

Uyandım baktım ki her taraf bembeyaz
Şip diye anladım işi hemencecik
Rüyamda gördüğüm kadın bu olmalı
Çok daha alımlı ve zarif üstelik

Ve o kadına ulaşmak hevesiyle
Kuş oldum kanat çırpıyorum şimdi ben
Tufan gibi yağın kar taneleriyle

Fakat bilirim, ona kavuşmak hayal
Bir ses içimden, "boş ver" der, seyrine dal

Erden Ender Güner

Kim

Geceleyin,
Duyar mısınız sayıklamalarımı?
Ve bilir misiniz
Yastığımdan başka kim okşar saçlarımı?

Ya düşünür müsünüz neden,
Kaçırırım insanlardan ben
Bakışlarımı?

Soruyorum bazen kendime;
Kim ama kim dokunabilir bu ellerime
Pişman etmeden beni onu sevdiğime?

Erden Ender Güner

Merdivenler

Başım ellerim arasında oturduğum yer
Çözmeye uğraştığım en çetin bilmecedir
Kimi aşağı kimi yukarı doğru gider
Kısa ömrümüzün en güzel ifadesidir

Bir kaç basamak altta bir çocuk görüyorum
Şu an olduğum yerde olmayı hayal eden
O hayalin olduğu yerde oturuyorum
Gözlerim daha yükseklerle dalıp giderken

Çık çık bitmek ne bilmez bir türlü basamaklar
Ağrıyan kalp, sızlayan dişlerin sorumlusu
Her basamak beni ayaklarımdan yakalar
İçimde orada yapışıp kalma korkusu

Her çıkışın bir inişi var, elden ne gelir
Her ayak sesi yaklaşan sonun habercisi
Bir silüet arkamdan, beni hep takiptedir
Ensemi yalar durur, onun soğuk nefesi

Erden Ender Güner

Rüya

Başım zonklayarak uyandım uykudan
Vücudumun her zerresinde ürperti
Aklım şaşkın, kalbim pusgun, ruhum üryan
Üstümde göklerden inen bir serpinti

Bu muydu beni Arş'a taşıyan atım
Yelesi allı beyazlı, sanki bayrak
Göğe yükselirken sırtında bedenim
Bir karşılama ki, her yer bayrak bayrak

Durun, dinleyin beni ey kalabalık
Nedendir bu gösteri, danslar nedendir?
Bir dakika sürse de, sanki bin yıllık
Rüyamda; halay var, horon var, nedendir?

Kafam bir kazan, içinde sorular
Ne yapsam, elimden gelmez, kurtulamam
Kaynadıkça kabarıyor, köpürüyor, taşar
İstesem de artık, eski ben olamam

Rüyamı yormak için döndüm içime
Ses ver ses, ey içimdeki bilge çoban
Bu karşılama, bu danslar, tören kime?
Çıkıp gidecek beynim kafatasımdan

Farkında olup da haykıramadığım
Ne varsa, içimden dışarı fişkirir
Ya Rab, yoksa yeniden mi doğmaktayım
Işıklar saçılırken karnım yırtılır

Kalabalık içinde kayboldum, yokum
Aksiyon filmi sahnelerine benzer
Ağır çekim bir yöne ilerliyorum
Etraftaki insanlar benden bihaber

Kendimi kaybettim, bulmak için tekrar
Yürüyorum, caddeler, sokaklar benim
Bulamasam arardım ölene kadar
Buldum ki, bir cennetin köşesindeyim.

Erden Ender Güner

Serenat

Nice gün yüzlü güzeller bilirim, nice;
Lkin sevmedim ilerinden hiçbirini
Seni sevdiđim kadar ben böyle delice.

Senin gözlerinde buldum en güzel resmi.
Picasso, Vangogh daha kim varsa yuh olsun;
Sensin bana hatırlatan Őairliđimi.

İŞte bu Őiirim sadece senin için.
En sevdiđim sözcüklerle süsledim onu;
Dilerim bu armağanıımı beğenirsin.

A pencereni, Őöyle bir bak etrafına;
Ne varsa gördüđün güzellikten ibaret,
Bil ki benim'in serenat yapmakta sana.

Erden Ender Güner

Şehitler Ölmez

Öl emrini aldınız da öldük mü sandınız
Bedenimiz ölür Mehmet'im, ruh yaşar, ölmez
Toprağa düştünüz de gömüldük mü sandınız
Ölenler gömülür Mehmet'im, şehitler ölmez

Belki O'nu hepimizden de fazla sevdiniz
Onun için O'na, koşarak, çekip gittiniz
Ölmediniz siz, bize can emanet ettiniz
Kalbimizde büyür Mehmet'im, şehitler ölmez

Ruh olmadıktan sonra bedenin ne hükmü var
Vatan savunmasından daha ağır yük mü var
Şehitlik en büyük ödül, bundan büyük mü var
Bayraktasınız hür Mehmet'im, şehitler ölmez

Düşmanına bile insanca merhamet sende
Vatanına el uzatana kıyamet sende
Aman dileyip baş eğene, hidayet sende
Destanınız yürür Mehmet'im, şehitler ölmez

Sizi vuran kurşunlar vurduğuna kahrolur
Vurulan değil Mehmet'im, asıl vuran ölür
Biz göremesek de sizi Resulallah görür
Yanınızda durur Mehmet'im, şehitler ölmez

Düşmanınızı sırtlayacak kadar mertsiniz
Tarihin gördüğü en asil asker sizsiniz
Biz böyle bildik, siz bizi nasıl bilirsiniz?
Unutulan ölür Mehmet'im, şehitler ölmez

Erden Ender Güner

Œir

Özümüz, sözümüz birdir bizim
Ne düşünürsek onu söyleriz
Sırtımızda yükümüz ağırdır bizim
Onun için böyle kambur gezeriz

Sözümüz baldır, bazen zehir
Bazen kaktüs oluruz, bazen ıtır
Gürleriz, yağarız şakır şakır
Œiirimiz sadece fikirdir bizim

Erden Ender Güner

Şiir-2

Çocuğumuzdan sonra evlatlığımız
Şeni çocuğumuzdan ayrı tutmayız
Soframızdan beraber yeriz, içeriz

Başka âlemlere kapı açan dehliz
Kâh fırtınalarla parçalanan deniz
Kâh ay ışığı vuran bir sahildeyiz

Davetsiz misafirisin kapımızın
Habersiz gelirsin hep, yaparsın baskın
Bir geldin mi artık, yatıya kalırsın

Bahçeler; ekilir, dikilir bahçeler
Ekilip dikilen de ne ki? Dizeler
Gün gelir, yağmur yağar, filizlenirler

Taze açmış gül gibisin, kız oğlan kız
Koklarken başka âlemlere göçeriz
Solarsan, tekrar açılmanı bekleriz

Bir gelen var mı diye aranan fener
Elbet bir gün yanından, bir gemi geçer
O geminin içinde, büyük şairler

Erden Ender Güner

Şiir-3

Sarışın buğdayı rüyalarımızın
Ansızın çıkarsın, bakmazsın mevsime
Hasat olmak için bana yalvarırsın
Sapın samanın, yorgan olur geceme

Şenin ekildiğin tarla yüreğimdir
İsterim burda geçir bütün ömrünü
Ama bizim hasadımız, bir gün gelir
Herkes anlat, bende ne gördüğünü

Sert rüzgârlar eser bazen, hırpalar mı?
İçimde iniş çıkışlar, dağlar taşlar
Şenin olgunlaşmana katkı sağlar mı?
Ara sıra yağın, şimşekli yağmurlar

Erden Ender Güner

Vasiyet

Allah'ım öyle bir ilham ver ki bana
Mısralarım binsin mısra üstüne
Ki insanlardan gayri şiirlerim gelsin ölümüne
Öbek öbek, küme küme
Şahit olsunlar ölümüne
Onlar da binsinler tabutumun üstüne
Mezarıma kadar eşlik etsinler bana

Ama yanıma onları gömmeyin
Beni gömün, ama onları gömmeyin

Erden Ender Güner

Vatan

Seni ben neyleyim toprak parçası
Bana sen değil, illâ vatan gerek
Vatan olmak her toprağın sevdası
Onun için can verip, vatan gerek

Kat be kat düşmanı yerle bir ettik
Kanlarını elimize kir ettik
Esir alsak bile misafir ettik
Sultan gibi Sultan, Alparslan gerek

Gemileri karalardan yürüttük
Atlarımızı çağdan çağa sürdük
Öldük, öldük, yüreğine gömüldük
Fatih Mehmet Han gibi atan gerek

Kır atını Hak yolunda koşturan
Peygamber müjdesine can atan can
İstanbul'un burcuna sancak asan
Bir yiğit, Ulubatlı Hasan gerek

Camiler, saraylar, türbeler yaptı
Taşları işledi, mücevher yaptı
Geçmişini bize bir rehber yaptı
Mimarların mimarı Sinan gerek

Gemiler, askerler, mayınlar, toplar
Yeşile hasret, kan kırmızı otlar
Ah, on beşliler, kınalı kuzular
Çanakkale'ye benzer destan gerek

Pehlivanın yolu meydandan geçer
Kimi tuş olur kalır, kimi kaçır
Gelsin rakipler hele, üçer beşer
Kurtdereli Mehmet Pehlivan gerek

Dağıldık sandılar, oysa bir idik
Küllerimizden yeniden dirildik
Zulme karşı ayakta durduk dimdik
Mustafa Kemal gibi paşan gerek

Mehmetçik adıyla evlat büyüttü
Kağrı çekti, cephelere yürüdü
Evladını al bayrağa bürüdü
Vatan sağ olsun, diyen anan gerek

Dünya bir olup üstümüze gelse
Daha deriz biz, daha varsa gelse
Ey toprak duy, vatan mevzubahisse
Gerisi boştur, diyen insan gerek

Yazda, kışta, dağda, taşta, ovada
Akli anasında, sevdalısında

Kalbi vatanım der, her atışında
Teröre karşı duran aslan gerek

Darbe diye kalkan, darbeci olur
Vatan için namus borcu bulunur
Vatan hainini vur Halis'im, vur
Diye emir veren komutan gerek

Kimi dağları deldi aşk uğruna
Kimi canını verdi yana yana
Hepsini at gitsin, Allah aşkına
Hepsinden de öte, bir sevdan gerek

Hüner vatan olmak değil, kalmaktır
Yaradan'ın rızasını almaktır
Daim olmak için bu rıza şarttır
Ağır mı ağır bu yük, derman gerek

Yoksa "ölmek var, dönmek yok" diyenin
Vatan denince içi irkilenin
Sen için geceyi gündüz bilenin
İşte o zaman sana, aman gerek.

Toprak! İşte böyle olursan vatan
Kökünde Ertuğrul Gazi ve Osman
Şeyh Edebali'ninki gibi iman
Varsa, fethetmeye tüm cihan gerek

Seni ben neyleyim toprak parçası
Bana sen değil, illâ vatan gerek
Vatan olmak her toprağın rüyası
Onun için can verip, yatan gerek

Erden Ender Güner

Yatađım

Ŗoynunda başımı dinlediğim bir kadındır
Âma, lal ve aynı zamanda sağır mı sağır

Erden Ender Güner